

ΕΤΟΣ 71ο

26 Μαρτίου 2023

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 13 (3643)

ΟΙ ΕΠΑΓΓΕΛΙΕΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Τετάρτη Κυριακή τῶν ἁγίων Νηστειῶν, ἡ σημερινή Κυριακή καί ἡ Ἐκκλησία προβάλλει τήν ἀσκητική μορφή καί διδαχή ἑνός ἀββᾶ τῆς σιναϊτικῆς ἐρήμου, τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τῆς Κλίμακος. Ἐζησε κατά τόν 7ο αἰῶνα καί πραγματοποίησε στόν βίο του τό ἰδεῶδες τῆς ἀληθοῦς εὐαγγελικῆς ἀσκήσεως καί μετανοίας, γιατί ὅλη ἡ ὑπαρξή του ἦταν πλημμυρισμένη ἀπό τό φῶς τῆς πίστεως καί τῆς ἀγάπης πρὸς τόν Θεό καί τόν συνάνθρωπο.

Στήν θεία Λειτουργία ἀναγνώσθηκε ἡ ἀποστολική περικοπή ἀπό τήν πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολή τοῦ ἀποστόλου Παύλου, στήν ὁποία ὑπογραμμίζεται ἡ ὑπομονή καί ἐγκαρτέρηση τοῦ πατριάρχου Ἀβραάμ ἐναντι τῶν ὑποσχέσεων, τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ Θεοῦ. Κλήθηκε λ.χ. ἀπό τόν Θεό νά φύγει ἀπό τήν γῆ καί τοὺς συγγενεῖς του καί νά πάει σέ ξένο τόπο καί ὑπάκουσε· τοῦ ὑποσχέθηκε ὁ Θεός ὅτι οἱ ἀπόγονοί του θά φθάσουν σέ πλήθος ὡς τά ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ καί τήν ἄμμο τῆς θαλάσσης· ὅτι θά γεννήσει παιδί μέ τήν Σάρρα, παρότι καί οἱ δύο τους βρισκόνταν σέ πολύ προχωρημένη ἡλικία. Ὅμως, καί ἡ προσταγή τοῦ Θεοῦ νά θυσιάσει τό μονάκριβο παιδί του, τό ὁποῖο ἀπέκτησε πέραν ἀπό κάθε ἀνθρώπινη προσδοκία, φαίνεται νά ματαιώνει τελικά τήν ἀρχική ὑπόσχεση τοῦ Θεοῦ. Ἀλλά ὁ Ἀβραάμ ἐμπιστεύεται τόν Θεό. Καί ἐδῶ ἀκριβῶς συνίσταται τό θεμέλιο τῆς ἐλπίδος του πού δέν τόν διέψευσε.

Ὅταν ὁ Θεός ὑπόσχεται στόν ἄνθρωπο, αὐτό σημαίνει ὅτι μεταξύ τῶν δύο ὑπάρχει προσωπική σχέση καί κοινωνία. Αὐτή ἡ σχέση εἶναι ἔκφραση τῆς ἀπειρης ἀγάπης τοῦ Θεοῦ πού προσφέρεται στό πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ. Γιατί ὁ Χριστός εἶναι ἡ κατεξοχὴν ἐκπλήρωση τῆς ὑποσχέσεως, τῆς ἐπαγγελίας τοῦ Θεοῦ πρὸς τόν ἄνθρωπο πού ἀφορᾶ στήν θεώσή του.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Έβρ. ς´ 13-20)

Ἡ παράκληση τῆς ἐλπίδος

Ἀδελφοί, τῷ γὰρ Ἀβραάμ ἐπαγγειλάμενος ὁ Θεός, ἐπεὶ κατ' οὐδενὸς εἶχε μείζονος ὁμοσίαι, ὥμοσε καθ' ἑαυτοῦ, λέγων· ἢ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε καὶ πληθύνων πληθυνῶ σε· καὶ οὕτω μακροθυμήσας ἐπέτυχε τῆς ἐπαγγελίας. ἄνθρωποι μὲν γὰρ κατὰ τοῦ μείζονος ὁμνύουσι, καὶ πάσης αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρας εἰς βεβαίωσιν ὁ ὄρκος· ἐν ᾧ περισσότερο βουλόμενος ὁ Θεὸς ἐπιδειξάτωι τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ, ἐμεσίτευσεν ὄρκω, ἵνα διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι Θεόν, ἰσχυρὰν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος· ἦν ὡς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος, ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσηλθεν Ἰησοῦς, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα.

Καὶ ἡ ἀποδοχὴ τοῦ μυστηρίου τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ ἐκούσια προσφορά τῆς ὑπάρξεως τοῦ ἀνθρώπου στὸν Θεό, διὰ τῆς πίστεως καὶ τῆς εὐαγγελικῆς βιοτή. Μάλιστα, ὅπως λέγει ὁ Ἀπόστολος, ἐπειδὴ ὁ Θεὸς ἤθελε νὰ δείξει πῶς καθαρὰ σὲ αὐτοὺς πού θά κληρονομοῦσαν τὰ ὅσα ὑποσχέθηκε ὅτι ἡ ἀπόφασί του ἦταν ἀμετάκλητη, τὴν ἐγγυήθηκε μὲ ὄρκο. Μὲ τὴν ἐνέργειά του αὐτὴ συγκатаβαίνει στὴν ἀνθρώπινη ἀδυναμία, γιὰ νὰ βοηθήσει τοὺς ἀνθρώπους νὰ παραμείνουν σταθεροὶ καὶ ἀκλόνητοι στὴν πίστη τους.

Ἄλλωστε, στὴν Ἁγία Γραφή ἐμπεριέχονται ἀρκετές ἀνθρωποπαθεῖς ἐκφράσεις γιὰ τὸν Θεό, ὁ ὁποῖος μὲ τίς ἐνέργειές Του τελεσιουργοῦσε τὴν σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ ἀφοῦ δὲν ὑπάρχει κάτι παραπάνω ἀπὸ τὸν Θεό, γι' αὐτό καὶ ὀρκίζεται στὸν ἑαυτό Του.

ἽΟ Κύριος ὡς ἐγγυητῆς τῆς ἐλπίδος τοῦ ἀνθρώπου

ἽΟ Κύριος Ἵησοῦς στὴν Καινὴ Διαθήκη σφράγισε τὴν κοινωνία τῆς ἀγάπης του πρὸς τὸν ἀνθρώπο μὲ τὸ ἴδιο του τὸ Αἷμα, τὸ ὁποῖο προσέφερε θυσιαζόμενος «ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς». Γι' αὐτό τὸ περιεχόμενο τῆς ἐν Χριστῷ ἐλπίδος ἀποτελεῖται ἀπὸ τὴν ἀμετάθετη βουλή του

ΧΑΡΙΣΤΕ ΣΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΠΟΥ ΑΓΑΠΑΤΕ
ΘΕΟΛΟΓΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ
www.apostoliki-diakonia.com.gr

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, γιατί, ὅταν ὁ Θεός ἔδωσε τὴν ὑπόσχεση στὸν Ἀβραάμ, ἐπειδὴ δὲν εἶχε κάποιον ἀνώτερό του, στὸν ὁποῖο νὰ ὀρκιστεῖ, ὀρκίστηκε στὸν ἑαυτό του, καὶ εἶπε· «Σέ διαβεβαίω ὅτι δά σέ εὐλογήσω πλουσιοπάροχα καὶ δά σοῦ δώσω πλῆθος ἀπογόνων»· καὶ ἔτσι, ἀφοῦ ἔδειξε μακροθυμία, (ὁ Ἀβραάμ) κέρδισε τὴν ὑπόσχεση τοῦ Θεοῦ. Γιατί οἱ μὲν ἄνθρωποι ὀρκίζονται σέ κάποιον ἀνώτερο, καὶ ὁ ὄρκος δέτει τέρμα σέ κάθε ἀμφισβήτησή τους καὶ ἐπικυρώνει τὴ διαβεβαίωση· ἐνῶ ὁ Θεός, ἐπειδὴ ἤθελε νὰ δείξει στοὺς κληρονόμους τῆς ὑποσχέσεώς του μέ μεγαλύτερη ἔμφαση ὅτι ἦταν ἀμετάκλητη ἢ ἀπόφασή του, τὴν ἐγγυήθηκε μέ ὄρκο, ὥστε μέ δύο ἀμετάκλητα πράγματα (τὴν ὑπόσχεση καὶ τὸν ὄρκο), μέ τὰ ὁποῖα εἶναι ἀδύνατο νὰ πει ψέματα ὁ Θεός, νὰ ἔχουμε ἰσχυρὴ ἐνθάρρυνση, ὅσοι καταφεύγουμε σ' αὐτόν μέ πίστη, ὅτι δά διατηρήσουμε σθεναρὰ τὴν ἐλπίδα (γιά τὴ μέλλουσα ζωὴ)· τὴν ὁποία (ἐλπίδα) ἔχουμε ὡς ἀσφαλὴ καὶ βέβαιη ἄγκυρα τῆς ψυχῆς μας καὶ ἡ ὁποία εἰσέρχεται στό ἐσώτερο τοῦ καταπετάσματος ὅπου πρὶν ἀπὸ ἐμᾶς καὶ γιά χάρη μας εἰσηλθε ὁ Ἰησοῦς, ὁ ὁποῖος (κατὰ τὴν ἐπίγεια ζωὴ του) ἀποδείχθηκε ἀρχιερέως «αιώνιος κατὰ τὴν τάξη Μελχισεδέκ».

*(Ἀπὸ τὴ νέα ἔκδοση: Ἡ Καινὴ Διαθήκη, τὸ πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνικὴ ἀπόδοση
τό ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)*

Θεοῦ γιά τὴν ἐπαγγελλλόμενη σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ ἡ ἐλπίδα, ὅπως καὶ κάθε ἄλλη ἀρετὴ στὴν Ἐκκλησία, εἶναι ἐνυπόστατη ἀλήθεια· δηλαδή φανερώνεται μέσα ἀπὸ ἓνα πρόσωπο, τὸ πρόσωπο φωτός τοῦ Κυρίου τῆς Δόξης.

«Χριστός ἐστιν ἡ ἐλπίς τῆς δόξης» (Κολ. 1,27). Ὁ Κύριος εἶναι τὸ στερεώμα, ἡ καταφυγὴ καὶ ὁ ρύστης· ἡ ἐλπίδα πού μᾶς ἀσφαλίζει καὶ μᾶς βεβαιώνει σάν ἄγκυρα (Ἐβρ. 6,19). Ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου μοιάζει μέ τρικυμισμένη θάλασσα· θλίψεις, πειρασμοί, ἀσθένειες, ἀδικίες, συκοφαντίες, ἀπογοήτευση. Κι ὅμως, ὅταν ὅλα γύρω μας διασαλεύονται κι ὅταν μιά σκοτεινὴ πλημμυρίδα θέλει νὰ καταποντίσει ὅ,τι ὁμορφο καὶ φωτεινὸ ὑπάρχει, ὁ πιστός ἔχει ὡς ἄγκυρα «ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν» τὴν δυνατότητα προσφυγῆς του στὴν ἀνυπέβλητη δύναμη καὶ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ γι' αὐτόν.

Γι' αὐτὸ ἡ ἐλπίδα πού προέρχεται ἀπὸ τὴν πίστη μας στὸν Κύριο, συντελεῖ στό νὰ παραθέτουμε «ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους» Χριστῷ τῷ Θεῷ, «ὅτι αὐτῷ μέλει περὶ ἡμῶν» (Α' Πέτρ. 5,7)· καὶ νὰ ἀποκτήσουμε τὴν αἴσθηση ὅτι εἴμαστε κληρονόμοι τῆς ἐπαγγελίας τοῦ Θεοῦ γιά τὴν σωτηρία, τὸν ἀγιασμό, τὴν «ἐνχρίστωσή» μας, τὴν μετοχὴ στὴν Βασιλεία Του.

Ἀρχιμ. Ν. Κ.

26 Μαρτίου 2023: ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΗΣ ΚΛΙΜΑΚΟΣ)

«Απόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου».

Σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ. Τῶν ἐν Γοτθία 26 μαρτύρων.

Ἦχος: πλ. δ΄ – Ἑωθινόν: Η΄ – Ἀπόστολος: Ἑβρ. στ΄ 13-20 –

Εὐαγγέλιον: Μάρκ. θ΄ 17-31.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 2 Ἀπριλίου, Ε΄ Νηστειῶν (Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας).

Ἀπόστολος: Ἑβρ. θ΄ 11-14 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. ι΄ 32-45.

Νέα ἐκδόση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ

Ἡμερολόγιον τοῦ Μητροπολίτου Ἐδέσσης καὶ Πέλλης Διονυσίου (†)

(Σχῆμα 16x23 [σκληρόδετο], σελ. 384)

Μέ τὴν εὐκαιρία τῆς συμπληρώσεως ἑκατὸ ἐτῶν ἀπὸ τὴν Μικρασιατικὴ καταστροφή, κατόπιν προτάσεως τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας κ. Ἰωήλ καὶ Συνοδικῆς Ἀποφάσεως, ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία ἐξέδωσε τὸ Ἡμερολόγιον τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Ἐδέσσης καὶ Πέλλης Διονυσίου Παπανικολόπουλου, ὁ ὁποῖος συμμετεῖχε στοὺς Βαλκανικοὺς Πολέμους καὶ στὴν Μικρασιατικὴ Ἐκστρατεία ὡς στρατιωτικὸς ἱερέας. Τὸ ἡμερολόγιον καλύπτει τὸ χρονικὸ διάστημα μεταξύ 24 Σεπτεμβρίου καὶ 31 Δεκεμβρίου 1921, στὴν διάρκεια τοῦ ὁποῖου ὁ Διονύσιος διακονοῦσε ὡς στρατιωτικὸς ἱερέας στὴν Μεραρχία τῆς Μαγνησίας, μέ ἔδρα τὴν Νικομήδεια τῆς Μ. Ἀσίας. Στίς σελίδες του ἀποτυπώνονται ἡ θρησκευτικὴ εὐλάβεια τῶν στρατιωτῶν, ἡ μετοχὴ στὴν λειτουργικὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας, τὸ ἀνδρεῖο φρόνημά τους καὶ ἡ φιλοπατρία τους.

Παρακολουθεῖτε τὸ Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τὸν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr